

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1989 Nr. 153

A. TITEL

*Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele
vrijheden;
Rome, 4 november 1950*

B. TEKST

De tekst van het Verdrag is geplaatst in *Trb.* 1951, 154.

Zie voor de ondertekeningen ook *Trb.* 1961, 8, *Trb.* 1964, 163, *Trb.* 1970, 81, *Trb.* 1974, 215 en *Trb.* 1979, 150.

Het Verdrag, zoals gewijzigd bij het Derde en het Vijfde Protocol bij het Verdrag, is in overeenstemming met artikel 66, eerste lid, voorts nog ondertekend voor:

San Marino	16 november 1988
Finland	5 mei 1989

Voorts is het Verdrag nog gewijzigd bij het in rubriek J hieronder genoemde Achtste Protocol.

C. VERTALING

Zie *Trb.* 1951, 154, *Trb.* 1961, 8 en *Trb.* 1979, 150.

D. PARLEMENT

Zie *Trb.* 1954, 151 en *Trb.* 1961, 8.

E. BEKRACHTIGING

Zie *Trb.* 1954, 151, *Trb.* 1956, 5, *Trb.* 1961, 8, *Trb.* 1964, 163, *Trb.* 1970, 81, *Trb.* 1974, 215¹⁾, *Trb.* 1979, 150²⁾ en *Trb.* 1982, 188.

Behalve de aldaar genoemde Staten heeft nog de volgende Staat overeenkomstig artikel 66, eerste lid, van het Verdrag een akte van bekrachtiging nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa:

*San Marino*³⁾ . . . . . 22 maart 1989

¹⁾ *Frankrijk* heeft op 29 maart 1988 de volgende bij de bekrachtiging op 3 mei 1974 afgelegde verklaring ingetrokken:

«Le Gouvernement de la République française déclare qu'il interprète les dispositions de l'article 10 comme étant compatibles avec le régime institué en France pas la loi no 72-553 du 10 juillet 1972 portant statut de la radiodiffusion-télévision française».

²⁾ *Spanje* heeft op 28 mei 1986 de volgende verklaring afgelegd naar aanleiding van de op 29 september 1979 gemaakte voorbehouden met betrekking tot de artikelen 5 en 6 van het Verdrag:

„Lors du dépôt de l'instrument de ratification de la Convention européenne des droits de l'homme, le 29 septembre 1979, l'Espagne avait formulé une réserve aux Articles 5 et 6 dans la mesure où ils seraient incompatibles avec les dispositions du Code de Justice Militaire – Chapitre XV du Titre II et Chapitre XXIV du Titre III – sur le régime disciplinaire des Forces Armées.

J'ai l'honneur de vous informer, pour communication aux Parties à la Convention, que ces dispositions ont été remplacées par la Loi organique 12/1985, du 27 novembre, – Chapitre II du Titre III et Chapitres II, III et IV du Titre IV – sur le régime disciplinaire des Forces Armées, qui entrera en vigueur le 1er juin 1986.

La nouvelle législation modifie la précédente, réduit la durée des sanctions privatives de liberté pouvant être imposées sans intervention judiciaire et accroît les garanties des personnes pendant l'instruction.

L'Espagne confirme néanmoins sa réserve aux Articles 5 et 6 dans la mesure où ils seraient incompatibles avec les dispositions de la Loi organique 12/1985, du 27 novembre, – Chapitre II du Titre III et chapitres II, III et IV du Titre IV – sur le régime disciplinaire des Forces Armées qui entrera en vigueur le 1er juin 1986.”

Portugal heeft op 11 mei 1987 de volgende bij de bekrachtiging op 9 november 1978 gemaakte voorbehouden ingetrokken:

„a. A l'Article 10, en ce qui concernait l'inexistence de la propriété privée de la télévision;

b. A l'Article 11, en ce qui concernait l'interdiction du «lock-out»;

c. A l'Article 4, paragraphe 3, alinéa b, en ce qui concernait l'existence du service civil obligatoire;

d. A l'Article 11, en ce qui concernait l'interdiction des organisations se réclamant de l'idéologie fasciste;

e. A l'Article 1er du Protocole No. 1, en ce qui concernait la possibilité, dans des termes à déterminer par la loi, que les expropriations des possesseurs de latifundia et des grands propriétaires, chefs d'entreprises ou actionnaires ne donnent lieu à aucune indemnisation;

f. A l'Article 2 du Protocole No. 1, en ce qui concernait le caractère non-confessionnel de l'enseignement public et la supervision par l'Etat de l'enseignement privé.

Les réserves sus-mentionnées ont été retirées de l'ordre juridique interne par la Loi No. 12/87, adoptée par l'Assemblée de la République le 7 avril 1987.”

Zwitserland heeft op 19 mei 1988 de bij de bekrachtiging op 28 november 1974 afgelegde interpretatieve verklaring gewijzigd als volgt:

„Pour le Conseil fédéral suisse, la garantie d'un procès équitable figurant à l'article 6, paragraphe 1, de la Convention, en ce qui concerne les contestations portant sur des droits et obligations de caractère civil, vise uniquement à assurer un contrôle judiciaire final des actes ou décisions de l'autorité publique qui touchent à de tels droits ou obligations. Par «contrôle judiciaire final», au sens de cette déclaration, il y a lieu d'entendre un contrôle judiciaire limité à l'application de la loi, tel qu'un contrôle de type cassatoire.”

3) Onder de volgende verklaring:

„Le Gouvernement de la République de Saint-Marin, confirmant son ferme engagement de ne prévoir ni autoriser de dérogation d'aucun type aux engagements pris, est dans l'obligation de souligner que le fait d'être un Etat de dimension territoriale limitée impose une attention particulière en ce qui concerne les matières de résidence, de travail et de mesures sociales pour les étrangers, même s'ils ne sont pas couverts par la Convention de sauvegarde des Droits de l'Homme et des Libertés fondamentales et ses Protocoles.”

en het volgende voorbehoud:

„En relation avec les dispositions de l'article 11 de la Convention en matière de droit de fonder des syndicats, le gouvernement de la République de Saint-Marin déclare qu'à Saint-Marin existent et opèrent deux syndicats, que les articles 2 et 4 de la Loi No. 7 du 17 février 1961 sur la protection du travail et des travailleurs prévoient que les associations ou les unions syndicales doivent être enregistrées auprès du tribunal et qu'un tel enregistrement peut être obtenu à condition que l'association comprenne au moins six catégories de travailleurs et un minimum de 500 inscrits.”

G. INWERKINGTREDING

Zie *Trb.* 1954, 151, *Trb.* 1956, 5, *Trb.* 1970, 81 en *Trb.* 1979, 150.

Vanaf 1 januari 1986 geldt het Verdrag, hetwelk te voren voor Nederland en de Nederlandse Antillen gold, voor Nederland, de Nederlandse Antillen en Aruba.

H. TOEPASSELIJKVERKLARING

Zie *Trb.* 1954, 151, *Trb.* 1956, 5, *Trb.* 1964, 163, *Trb.* 1969, 223, *Trb.* 1979, 150, *Trb.* 1981, 13, *Trb.* 1982, 188 en *Trb.* 1985, 68.

I. OPZEGGING

Zie *Trb.* 1970, 81.

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1951, 154, *Trb.* 1954, 151, *Trb.* 1956, 5, *Trb.* 1961, 8, *Trb.* 1964, 163, *Trb.* 1969, 223, *Trb.* 1970, 81, *Trb.* 1974, 215, *Trb.* 1979, 150, *Trb.* 1981, 13, *Trb.* 1982, 188 en *Trb.* 1985, 68.

Voor het op 5 mei 1949 te Londen tot stand gekomen Statuut van de Raad van Europa zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1989, 94.

Voor het op 28 april 1983 te Straatsburg tot stand gekomen Zesde Protocol bij het onderhavige Verdrag inzake de afschaffing van de doodstraf zie ook *Trb.* 1986, 58.

Van het op 19 maart 1985 te Wenen tot stand gekomen Achtste Protocol bij het onderhavige Verdrag zijn tekst en vertaling geplaatst in *Trb.* 1985, 82; zie ook *Trb.* 1989, 154.

Europese Commissie voor de rechten van de mens

Behalve de verklaringen genoemd in eerdere Tractatenbladen (laatstelijk *Trb.* 1985, 68) zijn door de volgende Staten, overeenkomstig artikel 25 van het Verdrag, verklaringen afgelegd tot erkenning van de bevoegdheid van de Europese Commissie voor de rechten van de mens om klachten in ontvangst te nemen:

Oostenrijk	25 juli 1985
verlenging voor 3 jaar vanaf 3 september 1985	
Liechtenstein	15 augustus 1985
verlenging voor 3 jaar vanaf 8 september 1985	
Spanje	18 oktober 1985
verlenging voor 5 jaar vanaf 15 oktober 1985	
Griekenland	20 november 1985
voor de periode 20 november 1985 tot 19 november 1988	
het Verenigd Koninkrijk van Groot-	
Britannië en Noord-Ierland ¹⁾	7 januari 1986
verlenging voor 5 jaar vanaf 13 januari 1986	
de Bondsrepubliek Duitsland	1 juli 1986
verlenging voor 3 jaar vanaf 1 juli 1986	
Luxemburg	26 juli 1986
verlenging voor 5 jaar vanaf 28 april 1986	
Frankrijk	1 oktober 1986
verlenging voor 3 jaar vanaf 1 oktober 1986	
Zwitserland	20 oktober 1986
verlenging voor 3 jaar vanaf 28 november 1986	
Turkije ²⁾	28 januari 1987
aanvaarding voor 3 jaar vanaf 28 januari 1987	
Denemarken	18 februari 1987
verlenging voor 5 jaar te rekenen vanaf 6 april 1987	
Malta	30 april 1987
aanvaarding voor 5 jaar vanaf 1 mei 1987	
België	25 juni 1987
aanvaarding voor 5 jaar vanaf 30 juni 1987	
Italië	28 oktober 1987
verlenging voor 3 jaar vanaf 1 januari 1988	

Cyprus ³⁾	9 augustus 1988
aanvaarding voor 3 jaar vanaf 1 januari 1989	
Liechtenstein	6 september 1988
verlenging voor 3 jaar vanaf 20 november 1988	
Griekenland	10 november 1988
verlenging voor 3 jaar vanaf 20 november 1988	
San Marino	22 maart 1989
aanvaarding voor 3 jaar vanaf 22 maart 1989	
de Bondsrepubliek Duitsland	20 juni 1989
verlenging voor 5 jaar vanaf 1 juli 1989	
Frankrijk	25 september 1989
verlenging voor 5 jaar vanaf 25 september 1989	

1) Verlenging voor 5 jaar vanaf 14 januari 1986 voor Anguilla, de Bermuda-eilanden, de Falkland-eilanden, Zuid-Georgia en de Zuidelijke Sandwich-eilanden, Gibraltar, St. Helena en onderhorigheden, de Turks- en Caicos-eilanden. Op 9 december 1986 verlenging voor 5 jaar vanaf 14 januari 1986 voor Guernsey en Jersey.

2) Onder de volgende verklaring:

„The Government of Turkey, acting pursuant to Article 25 (1) of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms hereby declares to accept the competence of the European Commission of Human Rights to receive petitions according to Article 25 of the Convention subject to the following:

(i) the recognition of the right of petition extends only to allegations concerning acts or omissions of public authorities in Turkey performed within the boundaries of the territory to which the Constitution of the Republic of Turkey is applicable;

(ii) the circumstances and conditions under which Turkey, by virtue of Article 15 of the Convention, derogates from her obligations under the Convention in special circumstances must be interpreted, for the purpose of the competence attributed to the Commission under this declaration, in the light of Articles 119 tot 122 of the Turkish Constitution;

(iii) the competence attributed to the Commission under this declaration shall not comprise matters regarding the legal status of military personnel and in particular, the system of discipline in the armed forces;

(iv) for the purpose of the competence attributed to the Commission under this declaration, the notion of “a democratic society” in paragraphs 2 of Articles 8, 9, 10 and 11 of the Convention must be understood in conformity with the principles laid down in the Turkish Constitution and in particular its Preamble and its Article 13;

(v) for the purpose of the competence attributed to the Commission under the present declaration, Articles 33, 52 and 135 of the Constitution must be understood as being in conformity with Article 10 and 11 of the Convention.

This declaration extends to allegations made in respect of facts, including judgments which are based on such facts which have occurred subsequent to the date of deposit of the present declaration. This declaration is valid for three years from the date of deposit with the Secretary General of the Council of Europe.”

³⁾ Onder de volgende verklaring:

„On behalf of the Government of the Republic of Cyprus I further declare that the competence of the Commission by virtue of Article 25 of the Convention is not to extend to petitions concerning acts or omissions alleged to involve breaches of the Convention or its Protocols, in which the Republic of Cyprus is named as the Respondent, if the acts or omissions relate to measures taken by the Government of the Republic of Cyprus to meet the needs resulting from the situation created by the continuing invasion and military occupation of part of the territory of the Republic of Cyprus by Turkey.”

Europese Hof voor de rechten van de mens

Behalve de verklaringen genoemd in eerdere Tractatenbladen (laatstelijk *Trb.* 1985, 68) zijn door de volgende Staten, overeenkomstig artikel 46 van het Verdrag, verklaringen afgelegd tot aanvaarding van de rechtsmacht van het Europese Hof voor de rechten van de mens:

Oostenrijk	25 juli 1985
verlenging voor 3 jaar vanaf 3 september 1985	
Liechtenstein	15 augustus 1985
verlenging voor 3 jaar vanaf 8 september 1985	
Spanje	18 oktober 1985
verlenging voor een periode van 5 jaar vanaf 14 oktober 1985	
het Verenigd Koninkrijk van Groot- Britannië en Noord-Ierland	7 januari 1986
verlenging voor 5 jaar vanaf 13 januari 1986	
Cyprus	18 maart 1986
verlenging voor 3 jaar vanaf 24 januari 1986	
op voorwaarde van wederkerigheid	
Zweden	7 mei 1986
verlenging voor 5 jaar vanaf 13 mei 1986	
de Bondsrepubliek Duitsland	1 juli 1986
verlenging voor 3 jaar vanaf 1 juli 1986	
Luxemburg	26 juli 1986
verlenging voor 5 jaar vanaf 28 april 1986	
Frankrijk	1 oktober 1986
verlenging voor 3 jaar vanaf 1 oktober 1986	
Denemarken	28 februari 1987
verlenging voor 5 jaar vanaf 6 april 1987	
Malta	30 april 1987
aanvaarding voor 5 jaar vanaf 1 mei 1987	
onder voorwaarde van wederkerigheid	
België	25 juni 1987
aanvaarding voor 5 jaar vanaf 29 juni 1987	
Italië	28 oktober 1987
verlenging voor 3 jaar vanaf 1 januari 1988	

Griekenland	24 juni 1988
verlenging voor 3 jaar vanaf 24 juni 1988	
Liechtenstein	6 september 1988
verlenging voor 3 jaar vanaf 8 september 1988	
San Marino	22 maart 1989
aanvaarding voor 3 jaar vanaf 22 maart 1989	
Cyprus	5 mei 1989
verlenging voor 3 jaar vanaf 24 januari 1989	
de Bondsrepubliek Duitsland	20 juni 1989
verlenging voor 5 jaar vanaf 1 juli 1989	
IJsland	2 september 1989
aanvaarding voor 5 jaar vanaf 2 september 1989	
Frankrijk	25 september 1989
verlenging voor 5 jaar vanaf 25 september 1989	

¹ Verlenging voor 5 jaar vanaf 14 januari 1986 voor Anguilla, de Bermuda-eilanden, de Falkland-eilanden, Zuid-Georgia en de Zuidelijke Sandwich-eilanden, Gibraltar, St. Helena en onderhorigheden, de Turks- en Caicos-eilanden.

Op 9 december 1986 verlenging voor 5 jaar vanaf 14 januari 1986 voor Guernsey en Jersey.

Uitgegeven de *negenentwintigste* november 1989.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

H. VAN DEN BROEK